

Hvad alle kender til verden

(Det var meningen at jeg ville have lavet personlige Hvad-Jeg-Ved lister, men det blev desværre ikke lige til noget denne gang)

Denne liste er selvfølgelig ikke videre komplet. Men I skal gå ud fra, at vi har at gøre med en klassisk fantasy-middelalder verden. Overlevelse i denne verden beror for de fleste på at have et erhverv. Noget man kan, som ikke alle andre kan. Om det så er at synge og jonglere med bolde, eller smede en hestesko, så er det arbejde at folk overlever på. Arbejde og en familie der kan hjælpe med at forsørge hinanden. Er man alene uden et arbejde, så lever man et farligt liv. Et liv hvor et brækket ben eller bare en forstuvet hånd, kan betyde at man ikke kan arbejde, og at man så ingen penge har.

- Det er farligt at færdes uden for byerne, især om natten. Der findes skrækkelige væsener, som er ude efter menneskekød, og moserne lurar med deres underlige lys. Hører man nogen der kalder fra skoven om natten, skal man holde sig langt derfra

- Det betyder, at man ikke kender særligt mange byer, og det er de færreste mennesker der er videre berejste. Der er heller ikke mange kort over store dele af landet. Det fungerer oftest sådan:

Skal du til Rosenburg. Jammen, jooohh, så skal du først til Altdorf. Den ligger lige en halv dag mod nord af denne vej. Når du kommer til Altdorf, skal du ikke tage ind til byen. Næ, nej, for der er borgmesteren en grådig karl, som vil tage dine penge i told. Du skal tage ned mod bjergsøen, og der kan du leje en båd, som kan sejle dig til Rosenburg. Sejlturen tager kun seks timer. Du kan selvfølgelig også forsøge dig at gå den direkte vej, men så skal du over floden og gennem skoven, og der vil du nok fare vild.

Hvis man så det på et kort, ville det se ud som om, at man snildt kunne gå til Rosenburg på en halv dag. Og i fugleflugt er der heller ikke længere, men sådan fungerer det ikke i realiteten.

- Kejserens By er den smukkeste i hele verden. Dens tårne skulle rejse sig mod himmelen og tindre ud over hele landet. Det er i hvert fald hvad kejserens folk siger.

- Man skal holde sig på vejene når man rejser. Store dele af Falkonia er ubeboet, skovene og bjergene er ufremkommelige, og farer man vild, er det ikke sikkert at man nogensinde finder tilbage til civilisationen.

- Nogle byer er fattige. Dem skal man passe på, da der ofte er mange syge i den slags byer, og tyvene er direkte i deres forsøg på at bemægtige sig penge.

- Dværgene nyder stor respekt i landet. De er gode til at grave guld i minerne, og de bedste miner i landet er dværgeminer. De behandles med respekt og ære. Der er ikke mange dværgene i byerne, med mindre der er minedrift. Dværgene vil helst bo i bjergene.

- En af dværgenglene hedder Liana og er for dværgene symbolet for alt godt

- Den største dværgby ligger et sted i nogle høje bjerge, Gråtinderne, og det siges at der kun bor dværgene i denne by. Byen hedder Stoltenstad.

- Elverne og menneskene har ikke haft så meget at gøre med hinanden før i tiden. Menneskene har betragtet elverne som naive naturfolk, og elverne har betragtet menneskene som noget man skulle undgå. Nu er begge parter ved at få øjenene op for hvad de kan tilbyde hinanden, selv om elverne stadig bliver ringeagtet af menneskene. Elverne bor helst i skoven.

- Elverne har mange engle, men de kender kun selv til dem, og fortæller ikke mennesker om dem.

- Elvernes største by ligger i den Store Egeskov omkring tre dages ridt nord for Darkengrad. Det er ikke helt nemt at finde byen, for der er flere veje ind i skoven, og det er en af de mindste der fører til elvernes by, hvad der overrasker mange. Dette ved Adinirak og Omanamae.

- Det er vigtigt at have et erhverv i Falkonia. Kun ved at have et erhverv kan man få status som fri borger. Har man ikke et erhverv, det kan være håndværker, bonde med mindst to tønder land, skriver, munk, ja hvad som helst som er et ærligt arbejde, som man ikke kalder sig for borger, og man har ikke mange rettigheder. Man har ikke engang retten til at komme for retten, hvis man bliver anholdt for en forbrydelse. Det er ikke et erhverv at være eventyrer, lejesoldat eller noget i den stil.

- Lovene er strikse og mange i Falkonia. Der er love som beskytter folket, men der er også love som er lavet for at kunne forfølge folket, hvis de ikke gør som der bliver sagt. Lovene gælder overalt i landet, men bliver oftest håndhævet i byerne.

- Hvis man kommer til en by og fortæller at man er blevet overfaldet af røvere, vil de gøre noget ved det, hvis man er en vigtig person, eller kender de rette mennesker. Hvis man bare er en fattig købmand, vil de næppe sende patruljer ud.
- En afvigelse her er bønderne. Overfalder man bønder, vil de fleste lokale borgmestre eller adelige, straks sende folk afsted, for det er via bønderne at de skal få penge ind.
- Bryder man loven i Falkonia og bliver anholdt, har man muligheden for at komme for retten, hvor man kan argumentere for sin uskyld. Her sidder en dommer og dømmer i den aktuelle sag.
- Lovene er ikke lige for alle. Samfundet er delt op i:
- Lovløse. De laveste i samfundet. Tiggere, tyvepak, spedalske, pestrante og den slags
- Bundet mand. Ikke slaver, men tæt på. De er bundet til en adelig eller borgmester, og skal tjene denne. De har få rettigheder, men kan dog ikke bare slås ihje uden straf.
- Fri mand. En person der kan rejse og gøre som han vil, men har lige så få rettigheder som den bundne mand. Han har ikke noget arbejde og sjældent nogen penge.
- Bonde. En person der har mindst to tønder land og højst tyve.
- Borger. En person med et arbejde, hvor han tjener mindst 20 rigsdaler om året
- Munke. Landets munke fungerer rettmæssigt som borgere, men behandles ofte med større respekt. For munkene gælder landets love, men kirken står for retsforfølgelse af munke, samt ofte af retsforfølgelse af de som forbryder sig mod munke.
- Storbonde. En bonde der har over tyve tønder land.
- Højborger. En person der tjener mindst 500 rigsdaler om året
- Lavadel. Riddere og andre adelsfolk uden land og uden titel. Lavadel kan ofte være fattige folk, men de har ofte retten på deres side og er hævet over ikke adelige
- Præster. Præster rangerer som lavadel, men ellers som med munkene
- Højadel. Er på det nærmeste over loven, og skulle en højadelig gøre noget der var så groft at det ikke kunne gå uagtet hen, så skulle de nok selv tage sig af det.

- Kirkeridderne er en organisation der varetager kirkens love. De sørger for at folk ikke er vanhellige, og hvis de er, sørger de også for, at de bliver straffede. De bekæmper troldmænd og hekse. Det er de færreste der nogensinde har mødt en kirkeridder.

- De fleste adelige har vagter med sig, når de færdes udenfor deres borge. Det er vel kendt, at det kan betyde døden at fornærme en adelsperson. Så det gør man ikke, med mindre man er meget dum, eller er helt klar over, hvad det er man gør.